

[Forsvarsministeren.]

skal nøjes med at henvise til disse bemærkninger.

Det er naturligvis umuligt på forhånd blot nogenlunde nøjagtigt at gøre op, hvad der kan indvindes økonomisk ved rationalisering og andre besparelser, som ikke skader forsvarets effektivitet. Vi regner med, at merudgifterne ved tjenestetidsomlægningen og ansættelsen af de nye faste frivillige vil være af størrelsesordenen 50 mill. kr., men nogen helt nøjagtig beregning kan heller ikke gøres på dette område. Vi har altså her 2 forhold, som vil påvirke de endelige styrkemål inden for den foreslåede finansielle ramme. Når hertil kommer andre usikkerhedsmomenter som f. eks. mulige forskydninger værnene imellem, ligger der heri en tilstrækkelig begrundelse for, at det foreliggende lovforslag ikke følges af en detaljeret og konkret udarbejdet plan for selve forsvaret. Regeringens forslag skal betragtes som et udgangsgrundlag for den kommende tids udvikling inden for forsvaret.

Erfaringerne har desuden vist, at såvel den våbentekniske som den udenrigspolitiske udvikling gør stadige ændringer og tilpasninger inden for forsvaret nødvendige. Regeringen er derfor — i øvrigt som nævnt i overensstemmelse med opfattelsen inden for det nu ophævede politiske forsvarsudvalg — kommet til den slutning, at den centrale lov om forsvarets organisation bør være en ramme- og bemyndigelseslov. Efter dette princip er lovforslaget udformet.

En række bestemmelser i forslaget er — med enkelte ændringer, hvorom jeg henviser til bemærkningerne til lovforslaget — overført fra den nuværende forsvarslovgivning, og jeg finder ingen anledning til at gå nærmere ind herpå.

De væsentligste nye bestemmelser i lovforslaget findes i §§ 9, 10 og 15.

Ifølge § 9, stk. 1, fastsætter forsvarsministeren inden for de rammer, der er angivet i de årlige bevillingslove og lovgivningen i øvrigt, størrelsen, sammensæt-

ningen og organisationen af hæren, søværnet og flyvevåbnet og de i øvrigt under forsvarsministeriet hørende organer. Ifølge samme paragraf, stk. 3, fastsætter forsvarsministeren tjenestetidens længde, medens § 15 giver forsvarsministeren bemyndigelse til at sammenlægge eller ophæve de eksisterende under forsvarsministeriet hørende faglige myndigheder, korps, skoler, militære og civile institutioner, virksomheder m. v., hvis forhold ikke er fastlagt ved særlig lov.

Det er skønnet nødvendigt at udforme disse bestemmelser således for dermed at give muligheder for de nødvendige, stadige tilpasninger og forandringer uden i hvert enkelt tilfælde at skulle foretage lovændringer. Dels på grund af bemyndigelsen vidtgående karakter, dels under hensyn til det militære forsvars karakter og dets vigtige placering i nationens liv og ønskeligheden af det bredest mulige samarbejde om de forsvarspolitiske anliggender er det samtidig foreslået at oprette et forsvarspolitisk udvalg, med hvilket forsvarsministeren kan rådføre sig, og som han er pligtig at give meddelelse om væsentlige ændringer; som han i kraft af sine bemyndigelser påtænker at gennemføre i den til enhver tid gældende forsvarsordning. Det forsvarspolitiske udvalg foreslås valgt af folketinget, og der er foreslået særlige regler med hensyn til mødehyppighed og tavshedspligt, alt til understregning af den betydning, der må tillægges et sådant udvalg. Jeg kan tilføje, at et udvalg som dette også var forudsat i det udkast til lovforslag, som forelå i det ophævede politiske forsvarsudvalg.

Ifølge de regler, som man er enedes om inden for NATO-samarbejdet, er de deltagende lande pligtige, forinden de foretager væsentlige ændringer i deres forsvarsordninger, at give NATO meddelelse herom. I overensstemmelse hermed er NATO-rådet i Paris blevet orienteret om den nyordning af vort forsvar, som regeringen agtede at stille forslag om, og jeg har endvidere gjort NATOs hovedkvarter for de allierede styrker i Europa bekendt hermed. Dette